

Концепція цифрової економіки, що полягає в ефективній взаємодії ринкової, технічної, економічної, виробничої, ресурсної, соціальної та інших видів діяльності шляхом організації реальних фізичних та віртуального представлення їх, повинна будуватися на глибокому дослідженні та обліку змін, що відбулися на сьогодні у всіх сферах та галузях економіки.

Сучасна економічна ситуація, що характеризується процесами цифровізації, пред'являє до освітніх організацій певні вимоги, пов'язані з необхідністю підготовки конкурентоспроможних фахівців, які мають не лише компетенції в рамках освітньої програми, що освоюється, а й додатковими цифровими компетенціями.

З приходом цифрової трансформації в бізнес поняття професій взагалі може зникнути, а для того, щоб перейти до цифрового суспільства, сьогодні все частіше залучаються фахівці, які з одного боку орієнтуються в технологіях, з іншого боку, орієнтовані на роботу з людьми та готові допомогти їм ефективно взаємодіяти з технологіями.

Впровадження цифрових рішень неможливе без програми з адаптації, тому неминучо стає необхідність удосконалення кадрового та матеріально-технічного забезпечення освітніх організацій вищої освіти та надання можливостей щодо:

грантової підтримки для підготовки кваліфікованих кадрів для цифрової економіки;

фінансування програм підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, які беруть участь у реалізації освітніх програм у сфері інформаційних технологій;

обладнання спеціальних лабораторій, комп'ютерних класів, програмного забезпечення.

Водночас, цифрова економіка, будучи пов'язаною із застосуванням цифрових комп'ютерних технологій, робить нагально актуальним для вузів питання надання освітніх послуг належної якості як за традиційними напрямками підготовки, так і безпосередньо за цифровими (інформаційними).

ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ ПОСЛУГ

*Кирчата І.М., к.е.н., доцент
Репецький О.В., здобувач PhD*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

На сьогоднішній день у зв'язку з активними процесами цифрової трансформації загрози економічній безпеці виникають хаотично, швидко трансформуються з однієї загрози в іншу, проникаючи до всіх сфер економіки.

Під час реалізації програми з цифровізації необхідно забезпечувати соціально-економічні умови, оскільки на сучасному етапі як людські, так і

виробничі відносини, структура економіки галузей, екологічні реалії, інформаційні системи прискорюються та змінюються.

Зростання залежності від цифрових технологій однозначно змінює спосіб ведення бізнесу, а значущим фактором при цьому стає те, що оскільки перехід до цифровізації оптимізує витрати, відбудеться зменшення реальних, високооплачуваних транзакцій у напрямку збільшення віртуальної, набагато дешевшої взаємодії.

З приходом цифрової трансформації в бізнес поняття професій взагалі може зникнути, а для того, щоб перейти до цифрового суспільства, сьогодні все частіше залучаються фахівці, які з одного боку орієнтуються в технологіях, з іншого боку, орієнтовані на роботу з людьми та готові допомогти їм ефективно взаємодіяти з технологіями.

Щоб залишатися на плаву в галузі, навіть малі підприємства мають стати технічно підкованими та наймати персонал, добре обізнаний з цифровим світом. Кожен бізнес, від інтернет-магазину одягу до постачальника програмного забезпечення, повинен мати уявлення про цифрові технології.

Перехід до цифрової економіки відбувається під впливом зовнішніх факторів, серед яких фундаментальним буде виступати позитивний клієнтський досвід, у той же час замовники та партнери підприємства повинні будуть мати високий рівень очікувань до доступу інформації про роботу компанії, її продукти.

З метою забезпечення такого рівня і потрібно використовувати технології та інформаційні системи, здатні агрегувати та обробляти дані з подальшим наданням їхнім бізнес-партнерам, контрагентам та клієнтам.

Слід зазначити, що умови цифрової економіки сприяють також пошуку нових способів управління ризиками підприємств, спираючись на наскрізні цифрові технології, що дозволяють як диференційовано підходити до цього питання, так і інтегрувати управлінські впливи на єдину комунікативну систему, що є єдністю інститутів взаємодії суб'єктів цифрової трансформації та забезпечує управління соціальними та економічними ризиками залежно від рівня розвитку цифрової свідомості у суспільстві.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО БІЗНЕСУ

*Кудрявцев В.М., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Стійкий розвиток – це не пункт призначення, а динамічний процес адаптації, навчання та дій. Стійкий розвиток – це парадигма мислення про майбутнє, в якому екологічні, соціальні та економічні міркування збалансовані у прагненні до розвитку та покращення якості життя. Ці три сфери – суспільство, довкілля та економіка – взаємопов'язані. Процвітаюче суспільство залежить від здорового довкілля, яке забезпечує його громадян продуктами